

A trenc d'alba...

La nit em serà llum en les meves delícies. (Salm 138)

Traslladem-nos amb el pensament a Jerusalem el dia següent a la gran tragèdia del Gòlgota. El vent ja ha cessat d'udolar, la terra ja no es cargola enfellonida sota els peus dels defcides i les pedres han clos aquelles boques que amenaçaven devorar-los. Malgrat això el pànic i el terror encara tenen encadenada l'alegria que no s'atreveix a mostrar-se en la faç dels fills d'Israel.

El dia de la Pasqua transcorre en mig d'un misteriós silenci i amb la indiferència de tothom. En el temple s'immolen algunes víctimes per aplacar el Déu d'Israel: però tots tremolen temorosos de veure en qualsevol moment, amenaçadora, aquella mà que havia esquinçat el vel del santuari.

Els prínceps del poble d'Israel són els vencedors i els vençuts. Han reeixit a crucificar Jesús, a veure'l morir en un infame patibol; però escondit en el silenci del sepulcre, el record de la seva prodigiosa persona posa esglai en el cor dels seus perseguïdors.

En aquella nit d'insomnis han passat per la memòria febrosa dels alts magistrats totes les afirmacions de Jesús. «Ens hem recordat —diuen a Pilat— que aquell seductor digué quan encara vivia: Després de tres dies ressuscitaré. Ordena, doncs, que sigui custodiat el sepulcre fins al tercer dia; no fos cas que vinguessin els seus deixebles i el robessin i diguessin al poble: Ha ressuscitat d'entre els morts. I l'últim engany seria pitjor que el primer».

Pilat volent desentendre's definitivament d'aquest enutjós assumpte, posa una guarda a la seva disposició. «I ells anant-se'n, asseguraren el sepulcre, segellant la pedra i posant-t'hi guardes».

Illos autem Dominus irridabit. Però el Senyor estava disposat a burlar-se de les seves astúcies. Com un expert capità, preparava en el silenci del sepulcre les armes amb les quals havia de vencer definitivament l'enemic, manifestant-se a la humanitat, triomfador de la mort i del pecat.

Oh nit benaurada que precedí al jorn memorable de la resurrecció de Crist! Tu fores coneixedora del moment en què ressuscità.

Aquesta és la nit que purificà amb els seus esclats el món de les tenebres del pecat. És aquella nit benaurada que havia d'il·luminar per la fe en Jesucrist els ulls dels mortals, associant-los a la gràcia de la santedat. Nit en la qual foren espoliades les potestats infernals de la seva presa i deslliurada la humanitat del seu captiveri.

Besllumava el profeta els esclats d'aquesta històrica nit quan escri-